

ಎಳ್ಳು-ಬೆಲ್ಲ ತಿಂದು ಒಳ್ಳೆ ಮಾತನಾಡಿ!

‘ಎಳ್ಳು-ಬೆಲ್ಲ ತಿಂದು ಒಳ್ಳೆ ಮಾತನಾಡುವ ದಿನ’ ನಾಳೆ ಬರಲಿದೆ. ಅದುವೇ ಸಂಕ್ರಾಂತಿ. ಎಂದೂ ಕೆಟ್ಟ ಮಾತನ್ನಡದ ಸಜ್ಜನರು ತಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಇದೆಂಥಾ ಮಿಥ್ಯಾಮೋಪವೆಂದು ಸಿದ್ಧಿಮಿಡಿಗೊಳ್ಳಲ್ಪಡೆ ಮುಗುಳ್ಳಕ್ಕು ಬಾಯಿತ್ತಂಬ ಎಳ್ಳು-ಬೆಲ್ಲ ಮೆಲ್ಲುತ್ತಾರೆ. ಅವರ ಸೈಹಿತರಿಗೂ/ಬಂಧುಗಳಿಗೂ ಎಳ್ಳುಬೆಲ್ಲ ಹೊಟ್ಟೆ ಸಂತೋಷಪಡುತ್ತಾರೆ. ಲಕ್ಷ್ಯಂತರ ಜನ ಹಿಂದೂಗಳು ಪ್ರಯಾಗದ ಪ್ರವಾಸ ಗಂಗೆಯ ಶ್ರೀವೇಣೇಸಂಗಮದಲ್ಲಿ ಮಿಂದು ನಲ್ಲಿದೇಳುತ್ತಾರೆ. ಗುಜರಾತಿನಲ್ಲಿ ಮುಗಿಲು ಮುಟ್ಟಿಪಂತೆ ಪೈಪೋಟಿಯಿಂದ ಗಾಳಿಪಟ ಹಾರಿಸುತ್ತಾರೆ. ತಮಿಳು ನಾಡಿನಲ್ಲಿ ವಿಶೇಷ ಭಕ್ಷಿಷಾದ ‘ಪೂರ್ಣಗಳ್’ ಮಾಡಿ ಸಮಿಯುತ್ತಾರೆ. ನಾಳೆ ಆಚರಿಸಲಿರುವ ಸಂಕ್ರಾಂತಿ ಹಬ್ಬಿವನ್ನು ಭಾರತೀಯರಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ ದಕ್ಷಿಣ ಪಷ್ಟ್ಯಾದ ನೇರುಳ್ಳ, ಛೆಲ್ಲಾಂಡ್ ಮತ್ತಿತರ ದೇಶದವರೂ ಆಚರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಛೆಲ್ಲಾಂಡ್ನಲ್ಲಿ ಈ ಹಬ್ಬಕ್ಕೆ ‘ಸೋಂಕ್ರಾನ್’ ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ. ಡಾಂಡ್ರಮಾನ ಪಂಚಾಂಗದ ಪ್ರಕಾರ ಭಾರತೀಯ ಹಬ್ಬಗಳು ಪ್ರತಿವರ್ಷವೂ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ದಿನಾಂಕಗಳಿಂದು ಬಂದರೆ ಸೌರಮಾನ ಪಂಚಾಂಗದಲ್ಲಿ ಸೂರ್ಯನ ಗತಿಯನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸಿ ಬರುವ ಈ ಸಂಕ್ರಾಂತಿ ಹಬ್ಬ ಮಾತ್ರ ಯಾವಾಗಲೂ ಜನವರಿ 14 ರಂದೇ ಬರುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲಿಂದ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಆರು ತಿಂಗಳ ಕಾಲ ಸೂರ್ಯ ತನ್ನ ಗತಿಯನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸಿ ಉತ್ತರದಿಕ್ಷಾಂತ ಪಯಿಂಫಿಸುವುದರಿಂದ ಇದನ್ನು ‘ಉತ್ತರಾಯಣ’ ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ. ಖೀಗೋಳವಿಜ್ಞಾನಿಗಳ ಪ್ರಕಾರ ಆಗಲೇ ಒಂದು ವಾರದ ಹಿಂದೆ ಸೂರ್ಯ ತನ್ನ ಗತಿಯನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಈ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಹಗಲು ಹೊತ್ತು ಹೆಚ್ಚಿತ್ತು ಹೋಗುತ್ತದೆ; ರಾತ್ರಿ ಕಡಿಮೆಯಾಗುತ್ತದೆ.

ಸಂಸಾರದ ಬೇಗೆಯಲ್ಲಿ ಬಂದ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಮುದವನ್ನು ನೀಡುವ ದಿನಗಳೇ ಹಬ್ಬಗಳು. ಬದುಕಿಗೆ ಹೊಸ ಚ್ಯಾತ್ನವನ್ನು ತುಂಬಿವ ಇಂತಹ ಹಬ್ಬಗಳು ಇಲ್ಲದೇ ಹೋಗಿದ್ದರೆ ಸಂಸಾರದ ಏಕತಾನತೆಯಲ್ಲಿ ಜಿಗುಷ್ಟೆಗೊಂಡು ಆದೆಷ್ಟು ಜನರು ತಮ್ಮ ಪ್ರಾಣಿಗಳನ್ನು ಕೆಳೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರೋ ಎನ್ನೋ. ಕಾವೃಕ್ಕೆ ನವನವೋನ್ಯೇಷಣಲಿನೀ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಈ ಮಾತ್ರ ಅಕ್ಷರತಃ ಹಬ್ಬಗಳಿಗೂ ಅನ್ನಯಿಸುತ್ತುದೆಯೆಂದರೆ ಅತಿಶಯೋಕ್ತಿಯಾಗಲಾರದು. ಪಂಚಾಂಗದ ಲೆಕ್ಕಾವಿಕಾರದ ಪ್ರಕಾರ ಸಂಕ್ರಾಂತಿಯಿಂದು ಸೂರ್ಯನು ಧನುಶಾರ್ಥಿಯಿಂದ ಮರಕರಾಶಿಗೆ ಕಾಲಿಡುತ್ತಾನೆ. ಮರಕರಾಶಿಯ ಅಧಿಪತಿ ಶನಿ; ಸೂರ್ಯನ ಮಗ. ತಾಯಿ ಸಂಜ್ಞಾ ಕಾರಣಕ್ಕಾಗಿ ತಂದೆ-ಮಗನಿಗೆ ಯಾವಾಗಲೂ ಸರಿಯಿಲ್ಲ. ಇಬ್ಬರು ಹಂಡತಿಯರ (ಸಂಜ್ಞಾ ಮತ್ತು ಭಾಯ) ಗಂಡನಾಗಿ ತಂದೆ ತನ್ನ ಜೀವನಾಂಶಕ್ಕೆ ಬಂದೇ ಮನೆ (ಹಿಂಹರಾಶಿ) ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಮಗನಿಗೆ ಎರಡು ಮನೆಗಳನ್ನು (ಮರಕರ-ಕುಂಭ ರಾಶಿಗಳು) ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರೂ ಮಗನಿಗೆ ತೈಪ್ಪಿ ಇಲ್ಲ. ಉಭಯತರ ಮಧ್ಯ ಪನೇ ಜಗಳ ಇದ್ದರೂ ಸ್ವತಃ ತಂದೆಯೇ ಮನೆಗೆ ಬಂದಾಗ ಆವನ ಯೋಗ್ಯಕ್ಕೇಮವನ್ನು ವಿಚಾರಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದ್ದು ಮಗನ ಕತೆವ್ಯ. ಮಗ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲದಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿಕೊಂಡು ತಂದೆ ಬಂದನೋ, ಬಡಪಾಯಿ ತಂದೆ ಬಂದು ತಿಂಗಳು ಇದ್ದು ಹೋಗಲಿ ಬಿಡು ಎಂದು ಮಗ ಸುಮ್ಮಿದ್ದಾನೋ ಹೇಳಲಾಗದು. ಮಗ ಸುಮ್ಮಿರುವುದೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ಮಾತೇ ಸರಿ. ಜಗತ್ತಿನ ಜನರಿಗೇ ಬೆಳ್ಳಂಬೆಳಕಾಗಿ ಕಾಣುವಂತೆ ಬುದ್ಧಿ ಹೇಳಿ ಪ್ರಾತಃಸ್ಥರ್ವೇಯನೆನಿಸಿಕೊಂಡಿರುವ (ಒಂ ತತ ಸವಿತುವರ್ವೇಣ್ಯಂ, ಭಗೋಽ ದೇವಸ್ಯ ಧೀಮಹಿ, ಧಿಯೋ ಯೋ ನಃ ಪ್ರಚೋದಯಾತ್) ಸೂರ್ಯದೇವನಿಗೆ ಅಷ್ಟೂ ಬುದ್ಧಿ ಬೇದವೇ? ಅಷ್ಟೂಂದು ಉರಿಸುವ ಗಂಡನ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಯಾವ ಹಂಡತಿಗಾದರೂ ಹೇಗೆ ಬಾಳವೇ ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯ ನೀವೇ ಹೇಳಿ. ಪಾಪ, ಚಿಕ್ಕ ಹುಡುಗ ಮಾಡಿದ ತಪ್ಪುದರೂ ಏನು? ತಾಯಿಯ ಪರ ನಿಂತು ವಾದಿಸಿದನೆಂದು ಆವನ ಕಣ್ಣ ಹೋಗುವಂತೆ ನಿದರ್ಶಿಸಿಯಾಗಿ ಹೊಡೆಯಿಬಹುದೇ? ಬಂದು ಕಣ್ಣನ್ನು ಶಾಶ್ವತವಾಗಿ ಕೆಳೆದುಕೊಂಡ ಶನಿ ಜೀವನದುದ್ದಕ್ಕೂ ಜನರಿಂದ ಒಕ್ಕಣ್ಣ ಎನಿಸಿಕೊಂಡು ಬದುಕಲು ಅವನಿಗಾದರೂ ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆಯಲ್ಲವೇ? ತಾನು ಮಾಡದ ತಪ್ಪಿಗಾಗಿ ಹಾಗೆ ಹಂಗಿಸುವವರನ್ನು ಕಂಡು ಸಿಕ್ಕಿಗೆದ್ದು ಶನಿ ಕಾಡದ ಬಿಡುತ್ತಾನೆಯೇ? ಆದರೂ ‘ಶನಿ ಕಾಡಿ ಸತ್ತವರಿಲ್ಲ’ ಎಂಬ ಸಮಾಧಾನಕರವಾದ ಗಾದೆ ಮಾತಿದೆ. ನೀವೇನೂ ಹೆದರಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಆದೇನೇ ಇರಲಿ, ಅಂತೂ ಸೂರ್ಯನಿಗೆ ತಾನು ಕಟ್ಟಿಸಿದ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಬಂದು ತಿಂಗಳಾದರೂ ಇರಲು ಅವಕಾಶ ಸಿಕ್ಕಿದ್ದಕ್ಕಾಗಿ ‘ಸ್ವರ್ಗದ ಬಾಗಿಲು’ ತರೆದಷ್ಟೇ ಸಮಾಧಾನವಾಗಿರಬೇಕು. ಸ್ವರ್ಗದ ಬಾಗಿಲು ತೆರೆಯುವುದು ಇದೇ ದಿನ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಕುರುಕ್ಕೇತ್ತದ ಕಾಳಗಡಲ್ಲಿ ಅಜುಂನನೀಂದ ಹತನಾದ ಇಟ್ಟಾಮರಣ ಭೀಷಣ ಶರಶಯ್ಯು ಮೇಲೆ ಮಲಗಿ ಸ್ವರ್ಗದ ಬಾಗಿಲು ತೆರೆಯುವ ಇದೇ ದಿನವನ್ನು ಎಷ್ಟೂ ದಿನಗಳ ಕಾಲ ಕಾದಿದ್ದನಂತೆ! ಸ್ವರ್ಗದಲ್ಲಿರುವ ಮನೆಗಳು ಮಳಗಾಲದಲ್ಲಿ ನೇರಹಾವಳಿಯಿಂದ ಜಲಾವೃತ್ತಗೊಂಡು, ಚಳಿಗಾಲದಲ್ಲಿ ಥಂಡಿಗಾಳಿಯ ಹೊಡೆತಕ್ಕೆ ಸಿಲುಕೆ ಬಾಗಿಲು ಮುಟ್ಟಿಕೊಂಡಿದ್ದವೋ ಎನ್ನೋ!

ನರಕದಿಂದ ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ತಾನೇ ‘ಹಾಯ್ ಇಂಡಿಯಾ’ ಪತ್ರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಬಂದ ಒಂದು ಕೆಟ್ಟ ವಾರ್ತೆಯೆಂದರೆ ಅಲ್ಲಿಯೂ ಆಧಿಕ ಮಗ್ನಿಟ್ (recession) ಆರಂಭವಾಗಿದೆಯಂತೆ! ಹಾಪ-ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಲೆಕ್ಕ ಬರೆಯುವ ಜಿತ್ತಗುಪ್ತನ ವರದಿಯಿಂದ ಯಾವನೂ ಕಂಗಾಲಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಪುಟಿಗಳಿಗೆ ಶಿಕ್ಕ ವಿಧಿಸಲು ‘ಮಿಂಸಲಾತಿ’ ನಿಯಮಾನುಸಾರ ಮಾಡಿಕೊಂಡ ನೇಮಕಾತಿಗಳಿಗೆ ಆಧಿಕಮಿತವ್ಯಯ ಕಟ್ಟಿನಿಟ್ಟಾಗಿ ಜಾರಿಗೆ ತಂದಿದ್ದಾನೆ. ಬೇರೆ ಬೇರೆ ದೇಶಗಳ ಪುಟಿಗಳನ್ನು ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಎಣ್ಣೆ ಕೊಪ್ಪರಿಗೆಗಳಲ್ಲಿ ಕುದಿಸುತ್ತಿದ್ದು ಅಮೇರಿಕಾ, ಇಂಗ್ಲೆಂಡ್ ಇತ್ಯಾದಿ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳ ಪುಟಿಗಳು ಶಿಕ್ಕೆಯಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗಿದೆಯಂತೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಲ್ಲಿ ಕಾವಲುಭಟರ ನೇಮಕಾತಿಗಳನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಆದರೆ ಭಾರತದ ಪುಟಿಗಳನ್ನು ಕುದಿಸುತ್ತಿರುವ ಕೊಪ್ಪರಿಗೆಗಳ ಸುತ್ತ ಕಾಯಲು ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಕಾವಲುಭಟರ

ನೇಮಕಾತಿಗಳನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಕಡಿತಗೊಳಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಅನೇಕ ವರ್ಷಗಳ ಅನುಭವದಿಂದ ಯಮರಾಜ ಈ ಕ್ರಮ ಕೃಗೊಂಡಿದ್ದಾನಂತೆ! ಬೇರೆ ದೇಶದ ಪಾಪಿಗಳ ಪೈಕಿ ಯಾರಾದರೂ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಯಶಿಸಿದರೆ ಹೋಗಲಿ ಬಿಡು ಒಬ್ಬನಾದರೂ ಬದುಕಿಕೊಳ್ಳಲೀ ಎಂದು ಸುಮಾರಿಯಾಗಿರುತ್ತಾರಂತೆ! ಆದರೆ ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಪಾಪಿಗಳಿರುವ ಕೊಷ್ಟರಿಗಳಲ್ಲಿ ಯಾರಾದರೂ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಯಶಿಸಿದರೆ ಪರಸ್ಪರ ಕಾಲೆಳಿದು ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಂತೆ ಮಾಡುತ್ತಾರಂತೆ! ಹಿಗೆ ಒಬ್ಬರನ್ನೇಒಬ್ಬರು ಕಾಲೆಳಿಯವ ಭಾರತೀಯರ ಸ್ವಭಾವವನ್ನು ನೋಡಿ ಅವರನ್ನು ಕಾಯಲು ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಕಾವಲುಭಟರನ್ನು ನೇಮಿಸುವ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇಲ್ಲ, ವ್ಯಧಾ ವಿಚು ಎಂಬ ತೀವ್ರಾನಕ್ಕೆ ಯಮ ಬಂದಿದ್ದಾನಂತೆ! ಇದುವರೆಗೂ ಪ್ರಮಾಣೀಕರಾಗಿ ಪಾಪ-ಪುಣಿಗಳ ಲೆಂಕೆ ಬರೆಯತ್ತು ಬಂದಿರುವ ನಂಬಿಗಳ ಕರಣಕ್ಕಾದ ಚಿತ್ರಗುಪ್ತ ‘ರೆಷಾಟ್-ಸಂಸ್ಕರಿತ’ ರಾಜಕೀಯ ಆಮಿಷಕ್ಕೆ ಒಳಗಾಗಿ ಎಲ್ಲಿ ತಪ್ಪಿಲೆಂಕೆ ಬರೆಯತ್ತುನೋ ಎಂಬ ಬಂದೇ ಬಂದು ಚಿಂತೆ ಯಮನನ್ನು ಬಲವಾಗಿ ಕಾಡಿಸುತ್ತಿದೆಯಂತೆ!

ಈ ಸ್ವರ್ಗ-ನರಕಗಳು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಇವೆಯೇ? ಹಾಲನ್ನು ಕುಡಿಯದೆ ಹರಮಾಡುವ ಮಗುವನ್ನು ‘ಗುಮ್ಮ ಬರುತ್ತೇ ನೋಡು, ಗುಮ್ಮ ಬರುತ್ತೇ...’ ಎಂದು ತಾಯಿ ಹೆದರಿಸುತ್ತಾಳೆ. ಗುಮ್ಮ ಎಲ್ಲಿಂದ ಬರುತ್ತೇ, ಹೇಗಿರುತ್ತೇ ತಾಯಿಗೂ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ, ಮಗುವಿಗೂ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಬಂದರೆ ಏನೋ ಮಾಡುತ್ತೇ ಎನ್ನುವ ಭಯ ಮಾತ್ರ ಮಗುವಿನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆ. ತನ್ನ ಪಾಲನೆ ಪೋಷಣೆಯನ್ನು ಮಾಡುವ ತಾಯಿಯ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳುವುದು ಲೇಖು ಎಂದು ಮಗು ಹರಮಾಡುವುದನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿ ಹಾಲನ್ನು ಕುಡಿಯುತ್ತದೆ. ತೀರಾ ಗಾಬರಿಯಾಗಿ ಹಾಲು ಕುಡಿಯಲು ಹಿಂದೆಗೆದರೆ ‘ಗುಮ್ಮ ಇಲ್ಲ... ಹೋಯ್ಯು...’ ಎಂದು ಮಗುವಿನ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಭರವಸೆಯನ್ನು ತುಂಬಿತ್ತಾಳೆ. ಮರುದಿನ ಮತ್ತೆ ಹರಮಾಡಿದರೆ ‘ಗುಮ್ಮ ಕರೀತೀನ್ ನೋಡು’ ಎಂದು ಮತ್ತೆ ಬೆದರಿಸುತ್ತಾಳೆ. ಮಗು ಸುಮನ್ನೆ ಹಾಲು ಕುಡಿಯುತ್ತದೆ. ಗುಮನ್ನ ಹೆದರಿಕೆಗಾಗಿ ಮಗು ಸುಮನ್ನಾಗುತ್ತೋ, ತಾಯಿ ತನ್ನನ್ನು ಸುಮನ್ನೆಮಾಡುವ ಆ ಗುಮನ್ನ ನಾಟಕೀಯ ತಂತ್ರಕ್ಕೆ ಶ್ರಿಮಿಪಟ್ಟಿ ಹಾಗೆ ಮಾಡುತ್ತೋ ಆ ಮಗುವಿಗೇ ಗೊತ್ತು. ಹಾಲು ಕುಡಿಸಿಯಾದ ಮೇಲೆ ಆದನ್ನು ಎತ್ತಾಡಿಸಲು ಪ್ರಟ್ಟಿ ಮಗಳಿಗೆ ‘ನಿನಗೆ ಕೊಬರಿ ಚಿನ್ನಿ ಕೊಡ್ಡಿನಮತ್ತು ಸ್ವಲ್ಪ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಿಯಾ?’ ಎಂದು ಪ್ರಸಲಾಯಿಸುತ್ತಾಳೆ. ಮಗಳು ಕೊಬರಿಚಿನ್ನಿಯ ಆಸೆಯಿಂದಲೋ ಪ್ರಟ್ಟಿ ತಮನ್ನ ಮೇಲಿನ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದಲೋ ಕ್ಷೇತ್ರಿಕೊಂಡು ತಾಯಿಯ ಬದುಕಿಗೆ ನೆರವಾಗುತ್ತಾಳೆ. ಹಿಗೆನೇ ಮನಷ್ಯನ ದುಃಖ ದುಮಾನ್ಯದ ಬದುಕಿನಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲಿಲ್ಲದ ಸುಖ ಅಲ್ಲಿ ಸಿಗುತ್ತದೆ ಎಂಬ ಆಸೆಯಿಂದಲಾದರೂ ಒಳ್ಳೆಯ ಕಾಯಣವನ್ನು ಜನರು ಮಾಡುವಂತೆ ಪ್ರೇರೇಪಿಸುವ ಸಲುವಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿಕೊಂಡ ಕಾಲ್ಪನಿಕ ಮಾಯಾಪ್ರಪಂಚವೇ ಸ್ವರ್ಗ. ಇಲ್ಲಿ ಪಾಪಕೃತ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದರೆ ಸತ್ಯ ಮೇಲೆ ಯಮಧರ್ಮ ನಿನಗೆ ಇಂಥಾ ಶಿಕ್ಷೆಯನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾನೆ ಎಂಬ ಭಯ ಹುಟ್ಟಿಸಿ ಕೆಟ್ಟಿ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮಾಡಲು ಹಿಂದೆಗೆಯುವಂತೆ ಮಾಡುವ ಸಲುವಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿಕೊಂಡ ಕಾಲ್ಪನಿಕ ಸ್ಥಳವೇ ನರಕ. ಒಳ್ಳೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಪುಣ್ಯ ಬರುತ್ತೇ; ಕೆಟ್ಟಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಪಾಪ ಬರುತ್ತೇ. ಅದಕ್ಕನುಗುಣವಾಗಿ ಸ್ವರ್ಗಕ್ಕೂ ಮನುಷ್ಯ ಹೋಗುತ್ತಾನೆ ಎಂಬುದು ಒಂದು ಸಾಮಾನ್ಯ ನಂಬಿಕೆ. ಸತ್ಯ ಮೇಲಾದರೂ ಸ್ವರ್ಗಸುಖಿವನ್ನು ಪಡೆಯುವ ಆಸೆಯಿಂದ ಪುಣ್ಯದ ಕಾಯಣವನ್ನು ಮಾಡಲಿ, ನರಕಯಾತನೆಯನ್ನು ಅನುಭವಿಸುವ ಭಿತ್ತಿಯಿಂದ ಪಾಪದ ಕಾಯಣಗಳನ್ನು ಬಿಡಲಿ, ಒಟ್ಟಾರೆ ಸದಾಚಾರಸಂಪನ್ಮೂರಾಗಿ ಈ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಬದುಕಿರುವಷ್ಟು ಕಾಲ ನರಹೊರೆಯವರೊಡನೆ ನೆಮ್ಮಿದಿಯಿಂದ ಬದುಕಿಲ್ಲ ಎಂಬುದು ಈ ಸ್ವರ್ಗ-ನರಕ ಕಲ್ಪನೆಗಳ ಮೂಲ ಸದಾಶಯ. ಇದಕ್ಕೆ ತದ್ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ ಸ್ವರ್ಗ-ನರಕಗಳು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ವಾಸ್ತವ ಪ್ರಪಂಚಗಳೇ ಎನ್ನುವ ಮೂಢನಂಬಿಕೆಯನ್ನು ತುಂಬಿ ಜನರ ಮನೋದೌಬಲ್ಯದ ದಲಾಂಭವನ್ನು ಪಡೆಯಲು ಯಶಿಸಿದಾಗ ಬಸವಣ್ಣನವರು ಜನರನ್ನು ವಿಚಾರಪರಿಸ್ತಾಗಿ ಮಾಡಲು ಹೇಳಬೇಕಾಯಿತು:

‘ಅಯ್ಯಾ’ ಎಂದರೆ ಸ್ವರ್ಗ, ‘ಎಲ್ಲೋ’ ಎಂದರೆ ನರಕ.

ದೇವಲೋಕ ಮತ್ತೊಲೋಕವೆಂಬುದು ಬೇರಿಲ್ಲ ಕಾಣಿರೋ!

ಸತ್ಯವ ನುಡಿಪ್ರದೇ ದೇವಲೋಕ,

ಎಫ್ಫಾವ ನುಡಿಪ್ರದೇ ಮತ್ತೊಲೋಕ.

ಆಭಾರವೇ ಸ್ವರ್ಗ, ಅನಾಭಾರವೇ ನರಕ.

ಕೂಡಲ-ಸಂಗಮ-ದೇವ, ನೀವೇ ಪ್ರಮಾಣ.

ಸ್ವರ್ಗ-ನರಕಗಳು ಬೇರೆ ಎಲ್ಲಿಯೋ ಇರುವ ಲೋಕಗಳಲ್ಲ, ಇಲ್ಲಿಯೇ ನಮ್ಮ ನಡೆ-ನುಡಿಗಳಲ್ಲಿ ಇರುವ ವಿಭಿನ್ನ ಅವಸ್ಥೆಗಳು. ಒಬ್ಬನನ್ನು ‘ಅಯ್ಯಾ’ ಎಂದು ಗೌರವದಿಂದ ಮಾತನಾಡಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ಸ್ವರ್ಗಸುಖಿವಿದೆ; ‘ಎಲ್ಲೋ’ ಎಂದು ದೂಷಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ನರಕಯಾತನೆ ಇದೆ. ಬಂದು ಒಳ್ಳೆಯ ಮಾತು ಇನ್ನೊಬ್ಬನನ್ನು ಒಳ್ಳೆಯ ಮಾತುಗಳನ್ನಾಡಲು ಪ್ರೇರೇಪಿಸುತ್ತದೆ. ಸೈಯ-ಸೌಹಾದರತೆಗೆ ದಾರಿ ಮಾಡಿಕೊಡುತ್ತದೆ. ಅದೇ ಕೆಟ್ಟಿ ಮಾತು ಇನ್ನೊಬ್ಬನನ್ನು ಕೆರಳಿಸುತ್ತದೆ; ಕಲಹಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಗುತ್ತದೆ.

ಸ್ವರ್ಗ-ನರಕಗಳು ಬೇರೆಲ್ಲೂ ಇರುವ ಲೋಕಗಳಲ್ಲ, ಅವು ಇರುವುದಾದರೆ ನಮ್ಮ ನಡೆ-ನುಡಿಯಲ್ಲಿಯೇ ಇವೆಯಿಂದು ಬಂದೆದೆ ಬಲವಾಗಿ ಪ್ರತಿಪಾದಿಸುವ ಬಸವಣ್ಣನವರೇ ಮತ್ತೊಂದೆಡೆ ನರಕದ ಬಗ್ಗೆ ಅವರಿಗೂ ನಂಬಿಕೆ ಇತ್ತೇನೋ ಎಂದು ಬ್ರಹ್ಮಸುವಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ತಮ್ಮ ಅನೇಕ ವಚನಗಳಲ್ಲಿ ‘ನರಕ’ ಶಬ್ದದ ಪ್ರಯೋಗವನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ:

- ಎರಡೆಲೆಯಂತೆ ಒಳಗೊಂದು ಹೊರಗೊಂಡಾದಡಿ ಮೆಚ್ಚುವನೆ?

ಬಾರದ ಭವಂಗಳ ಬರಿಸುವನಲ್ಲದೆ ಮೆಚ್ಚುವನೆ?

ಅಫ್ಫೋರ ನರಕವನುಃಸುವನಲ್ಲದೆ ಮೆಚ್ಚುವನೆ?

- ನೋಡಲಾಗದು ನುಡಿಸಲಾಗದು ಪರಿಸ್ತೀಯ, ಬೇಡ ಕಾಣಿರೋ!

ತಗರ ಬಿನ್ನಲಿ ಹರಿವ ಸೋಜಾನಂತೆ, ಬೇಡ ಕಾಣಿರೋ!

ಬಂದಾಸೆಗೆ ಸಾಸಿರ ವರುವ ನರಕದೊಳಧ್ವನ್ವ

ಕೂಡಲ-ಸಂಗಮ-ದೇವ!

- ಆ ಜಂಗಮವ ಹರನೆಂದು ಕಂಡು, ನರನೆಂದು ಭಾವಿಸಿದದೆ
ನರಕ ತಪ್ಪುದು, ಕಾಣ ಕೂಡಲ-ಸಂಗಮ-ದೇವ!
- ಕೂಡಲ-ಸಂಗಮ-ದೇವ ಅಷ್ಟೋರಸರಕದಲ್ಲಿಕ್ಕುವ!
- ಒಡೆಯ ಕೂಡಲ-ಸಂಗಯ್ಯ ಕೆಡಹಿ ನರಕದಲ್ಲಿಕ್ಕುವ!
- ನಮ್ಮ ಕೂಡಲ-ಸಂಗನ ಶರಣರನವರಿವರೆಂದದೆ
ಕುಂಭೀಪಾತಕ ನಾಯಕ ನರಕ ತಪ್ಪುದು ಕಾಣ.
- ಆಚಾರವಿದು, ಪ್ರಸಾದವಿದೆಂದರಿಯದಿದ್ದಿಂದ
ಕುಂಭಿಪಾತಕ ನಾಯಕನರಕ!
ಕೂಡಲ-ಸಂಗಮ-ದೇವ.

ಇವೆಲ್ಲಾ ಆರಂಭದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ ಪ್ರಕಾರ ತಾಯಿ ಮುಗುವಿಗೆ ಗುಮ್ಮನ ಬೆದರಿಕೆಯೊಂದಿದ್ದಂತೆ. ದ್ವೇಸಂದಿನ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟೋ ಗಹನವಾದ ತಾತ್ತ್ವಿಕ ವಿಚಾರಗಳು ಜನರ ಆಡು ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಬೆರೆತು ಅವುಗಳ ಅಧಿಕಾರ ಶಿಳಿಯದೆಯೋ ಸಂದರ್ಭಾನುಸಾರ ಜನರು ಯಥೋಚಿತವಾಗಿ ಬಳಸುವ ಆಡುಂಟೊಲಗಳಾಗಿರುತ್ತವೆ. ‘ಪನು ಮಾಡಲಿ, ಇದು ನನ್ನ ಪ್ರಾರಂಭ, ಬಂದದ್ದನ್ನ ಅನುಭವಿಸಲೇಬೇಕು’ ಎಂದು ಗೊಣಗುವ ಹಳ್ಳಿಯ ಮುದುಕನಿಗೆ ‘ಪ್ರಾರಂಭಕರ್ಮ, ಸಂಚಿತಕರ್ಮ, ಆಗಮಿಕರ್ಮ’ ಎನ್ನುವ ಪ್ರಭೇದಗಳಾಗಲೇ ‘ಅವಶ್ಯಮನುಭೋಕ್ತ್ವಂ ಕೃತಂ ಕರ್ಮ ಶುಭಾಶುಭಂ’ ಎನ್ನುವ ಕರ್ಮಸಿದ್ಧಾಂತದ ಪರಿಕಲ್ಪನೆಯಾಗಲೇ ಎಲ್ಲಿದೆ! ಹಾಗೆಯೇ ‘ನರಕದಲ್ಲಿಕ್ಕುವ’, ‘ನಾಯಕ ನರಕ ತಪ್ಪುದು’ ಎನ್ನುವ ಬಸವಣ್ಣನವರು ಜನರನ್ನ ಸದೌವರ್ತನೆಯಿತ್ತು ಕರೆದೊಯ್ಯಲು ಬಳಸಿದ ಜನರ ಆಡುಮಾತಿನಲ್ಲಿರುವ ನುಡಿಗಟ್ಟಿಗಳೇ ವಿನಾ ಆವರಿಗೆ ನಿಜವಾಗಿ ನರಕದಲ್ಲಿ ನಂಬಿಕೆ ಇತ್ತೆಂದು ಅಧಿಕಾರ. ಅವರು ತಮ್ಮ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಬಿಲವಾಗಿ ನಂಬಿಬ್ದೀದರೆ:

ಪ್ರಾಣವೆಂದರಿಯೆ, ಹಾವೆಂದರಿಯೆ,
ಸ್ವರ್ಗವೆಂದರಿಯೆ ನರಕವೆಂದರಿಯೆ.
ಹರಹರ ಮಹಾದೇವ! ಶಿವಶಕ್ತಿಂದು ಶುದ್ಧ ನೋಡಯಾ,
ಹರಹರ ಮಹಾದೇವ! ಶಿವಶಕ್ತಿಂದು ಧನ್ಯ ನೋಡಯಾ.
ಕೂಡಲ-ಸಂಗಮ-ದೇವಯಾ,
ನಿಮ್ಮನಚೀಸಿ, ಪೂಜಿಸಿ ನಿಶ್ಚಿಂತನಾದನಯಾ!

13.1.2010

ಶ್ರೀ ತರಳಭಾಣ ಜಗದ್ವರು
ಡಾ॥ ಶಿವಮೂರ್ತಿ ಶಿವಾಚಾರ್ಯ ಮಹಾಸ್ವಾಮಿಗಳವರು
ಸಿರಿಗರೆ

